

Sherlockiana

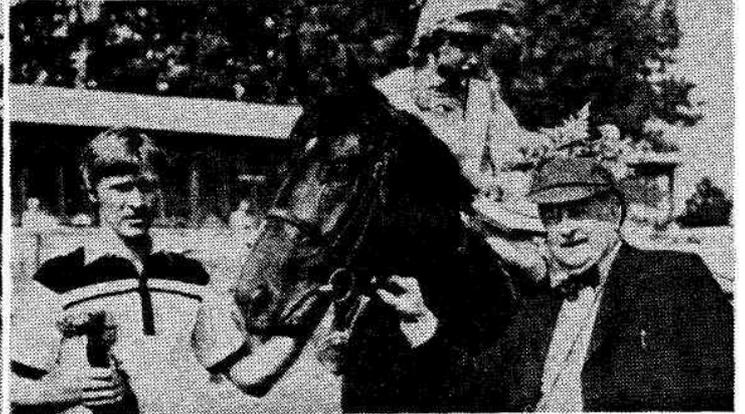
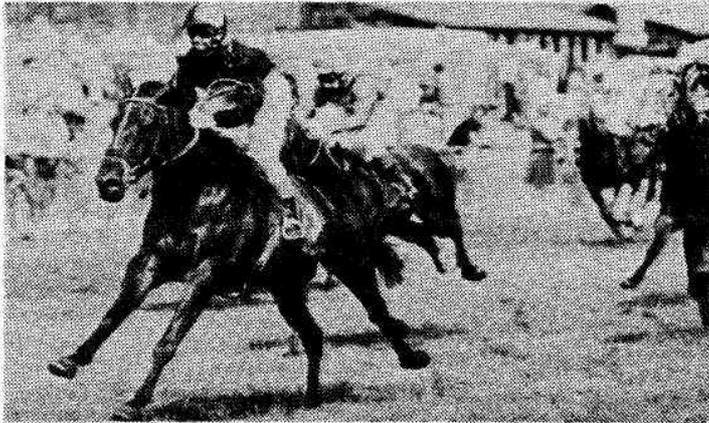
MEDELELSER FRA
SHERLOCK HOLMES KLUBBEN I DANMARK
THE DANISH BAKER STREET IRREGULARS

Vesterbro 60 . 9000 Aalborg . Telefon (08) 12 39 13

"I hear of Sherlock everywhere

Nr. 2/3, 1983 . 28. Aargang

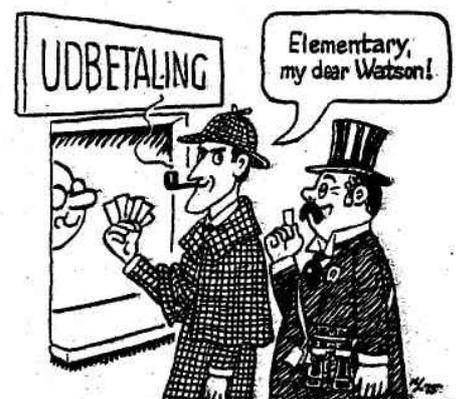
Ansvarhavende:
Klubbens Præsident,
Tegneren Henry Lauritzen

T.v. Lone Pedersen og Altona vinder Professor Moriarty Memorial. - T.h. Mersing(GB) efter Sejren i Silver Blaze med Ejer og Træner Johannes Søndergaard, Rytteren Mette Kaalund og den gamle Redaktør. (Fotos: Esther Studstrup.)

SILVER BLAZE SWEEPSTAKES og PROFESSOR MORIARTY MEMORIAL

Interessen for Aalborgs Sherlock Holmes Galopløb gav sig i Aar det Udslag, at Ejerne havde meldt saa mange Heste, at de to Løb maatte deles op i tre. Det tredje Løb fik Navnet Baskerville Handicap, og det vandtes af Miss Rulam med den professionelle Aarhusrytter, John Anthonsen, i Sadlen. Miss Rulam laa sidst i Feltet paa Staldsiden, men Hoppen kom stærkt til sidst, og hun kunde i Opløbet henvise Terrac the Brown og Fredstone til Anden- og Tredjepladsen. - Professor Moriarty Memorial, der havde tolv Heste til Start, vandtes efter et dygtigt Ridt af Lone Pedersen paa Altona, foran Lofa og Piil. Lone Pedersen har tidligere triumferet i Professor Moriarty - det var i 1977 med Stellan. - Dagens Hovedbegivenhed, Silver Blaze Sweepstakes, blev til en ny Sejr for Mette Kaalund, der paa Johannes Søndergaards engelskfødte Mersing vandt sin tredje Sejr i dette Løb. En flot Præstation! Løbet førtes af Aarhushesten Parc de Prince samt Scott og Jammie, med Mersing placeret midt i Feltet, men i sidste Sving skete der Forskydninger. Vort Medlem, Peter Sørensen, gik i Front med sin egen Fair Hill, angrebet af Lady Vendelbo og Mersing. Mersing gik sejrrigt ud af Duellen og vandt med en god Længde foran Lady Ven-

delbo og Fair Hill. Der var 7.500 Kr. til vindende Ejer, og Sølvfad og en Flaske Champagne til Rytteren. Vinderodds i de tre Løb blev henholdsvis 4,68, 4,14 og 3,17, saa det var Favoritsejre - eller ogsaa har inden- og udenbys Sherlockianere vundet og altsaa trykket Odds. Det elegante Tidsskrift "Fuldblod" skrev udførligt om Løbene og talte om "Aarets største Galopsporsdags i Fuldblodets og Sherlockianernes Tegn." - Bagefter samledes Galopfolk og Sherlockianere til en hyggelig Komsammen, Vinderne blev behørigt hyldet, og man fik et Par Drinks og lidt Mundgodt sammen. - Om Aftenen var Hanne og Aage Rieck Sørensen som sædvanlig gæstfrie Værter for Sherlockianerne i Hjemmet i Nørresundby, hvor de serverede lækker Mad der, Traditionen tro, sluttede med Jordbær med Fløde. Det blev en helt udmærket Afslutning paa en meget vellykket Dag.

Sherlock Holmes Klubben

Paa given Foranledning skal vi gøre opmærksom paa, at Kontingentet - som ogsaa omfatter Sherlockiana - andrager 75 Kr. (Studerende og Pensionister: 35 Kr., Ægtepar: 120 Kr.) - Abonnementsprisen for Sherlockiana er i Danmark: 35 Kr., i Sverige og Norge: 35 dKr., i England: £4 og i U.S.A.: \$8 for eet Aar, \$15 for to.

Vi har faaet et nyt Æresmedlem! Det er Professor, Dr. Karl Krejci-Graf, B.S.I., Frankfurt am Main. Karl Krejci-Graf - Kalle blandt Venner - er født i Østrig i den gamle Kejsers Tid, og han er stadigvæk østrigsk Statsborger, men han har ført et bevæget Liv som Geolog og Videnskabsmand over det meste af Kloden - i Sverige, Tjekkoslovakiet, Finland, Rumænien, Kina (hvor han en Gang foretog en seks Uger lang Rejse til Fods,) og han har søgt Olie, Malm, Kul og saagar Guld. Gennem snart mange Aar har han været et kendt Navn i den internationale Sherlock Holmes Verden, leveret Artikler om Mesteren til engelske og amerikanske Tidsskrifter og skrevet Bøger om ham. Allerede i 1967 blev Karl Krejci-Graf Baker Street Irregular - med den titulære Investitur "Baron Gruner, the Austrian." - Kalle, der længe har været en trofast Ven af Sherlock Holmes Klubben i Danmark, er i Dag 85 Aar og virker som Professor i Frankfurt am Main. Et Blad skrev fornylig om Kalle, at han er kendt for altid at have lidt godt drikkeligt ved Haanden. Det maa være det - og Holmes-Interessen - der holder ham ung.

Og saa har vi faaet et nyt Medlem, som vi byder velkommen. Det er Peter Sørensen, den kendte Aalborg Galoprytter, og han indtager den Særstilling, at han har redet Vindere af baade Silver Blaze Sweepstakes og Professor Moriarty Memorial. Peters Tip til de to Løb skal nok være værd at følge.

Vort Æresmedlem gennem mere end tyve Aar, Ted Schulz, U.S.A., har bedt os bringe følgende Meddelelse i Sherlockiana:

Important Pontine Notice: In order to re-constitute the record of invested Praed Street Irregulars, all men and women who have been so honoured by the late right-trusty and well-beloved Luther Norris are urged, nay, commanded, to so advise General Hugh Pomfroy, Commandant, The Old Soldiers of Praed Street, c/o Ted Schulz, BSI, PSI, QSI, 180 Mt. Lassen Dr., San Rafael, CA 94903., U.S.A.

De investitured Medlemmer af PSI har Navn efter Solar Pons Historiernes Titler, og den, der skriver dette, hedder "The Lost Holiday" - fordi han aldrig holder Ferie. - Ted Schulz er i øvrigt Far til William Sherlock Schulz, der, fem Uger gammel, i Januar 1962 fløj til Danmark. Tiden flyver ogsaa.

The Truth, the whole Truth and...

av
TED BERGMAN, B S I

1. Never accept a shortened version of the original!
2. Ignore the commercial Holmes pastiches!
3. Meet Mr Holmes and Dr Watson on their conditions!

Från tre håll nådde mig nyligen några Holmesianska skrifter. Vår amerikanske vän John Bennett Shaw hade generöst sänt mig ett par böcker med Holmes-historier redigerade för ungdom och utgivna i USA. Tidskriften The Serpentine Muse (Vol 6/3) som ju är organ för The Adventuresses of Sherlock Holmes med säte i New York nådde mig på posten och samtidigt fick jag den amerikanske författaren Loren D Estlemans pastisch Dr Jekyll and Mr Holmes i min hand. Jag läste böckerna med stort vemod. Är det verkligen såhär vi vill ha det?

Läsaren erinrar sig säkert den lättflytande enkla originaltexten i början av SPEC:

"It was early in April, in the year of '83, that I woke one morning to find Sherlock Holmes standing, fully dressed, by the side of my bed. He was a late riser as a rule, and, as the clock on the mantelpiece showed me that it was only a quarter past seven, I blinked at him in some surprise, and perhaps just a little resentment, for I was myself regular in my habits."

Såhär presenteras samma sekvens redigerad av förlaget Random House:

"It was early in April 1883. At this time I was living with Sherlock Holmes. We had rooms at 221B Baker Street. One morning I woke up early. Holmes was standing by my bed. He was already dressed. I looked up at him in surprise. My clock showed that it was only seven. Holmes got up late, as a rule."

Den längsta meningen är på nio ord, genomsnittslängden är 6,6 ord! I en berömd essä år 1944 kallade Raymond Chandler självsäkert Holmeshistorierna för "mostly an attitude and a few dozen lines of unforgettable dialogue." Han hade naturligtvis fel. Tiden har visat att Sir Arthur Conan Doyles Holmes-historier lever och kommer att överleva just på grund av författarens välformulerade, kraftfullt exakta språk och obestridliga berättarförmåga.

Som pojke upplevde jag visserligen historierna första gången i svensk översättning. Men det var en naturtrogen översättning och jag minns starkt hur det kändes att bli delaktig i ett vuxet språk - en vuxen värld. I en aktuell svensk utgåva av SIGN hos Lindblads (1982) förekommer följande bisarra redaktionella förord: "... Vi har t ex ändrat de avsnitt där Sherlock Holmes missbrukar kokain och strukit några av hans litterära reflektioner som måste te sig obegripliga för dagens ungdom."

Stackars ungdom! Att förenkla eller förkorta i en konstnärlig originaltext av föregivet pedagogiska eller moraliska skäl liknar misstänkt det man sysslar med i vissa totalitära stater. Alltså, för det första:

ACCEPTERA ALDRIG EN FÖRKORTAD VERSION AV ORIGINALTEXTEN!

Loren D Estlemans Dr Jekyll and Mr. Holmes recenserades i SHERLOCKIANA 1/1980. Med viss reservation kallar recensenten boken "ikke direkte dårlig" och menar att Estleman "begår ingen større fejl." Jag finner boken urusel och förnedrande. Språket känns oäkta för Doyle/Watson och dialogen osannolik.

Medveten om att Mästerdetektiven efter halva boken ännu inte utträttat något, försöker Estleman desperat kompensera med överdrivna attiraljer. Inget i denna bok tycks vara författarens egen idé och uppnår han någon gång en viss effekt så överträffas han av originalet på varje punkt. Den uttråkade Sherlock Holmes fyller ideligen sin pipa och Dr Watson strör omkring sig half-sovereigns och half-crowns till kuskar och stadsbud. By thunder!, utropar den förvirrade Dr Watson. Jag håller med honom.

Tror ni att Mr Holmes skulle uttala sig såhär larvigt till Dr Watson? (dessutom två år före publiceringen av STUD): "I dare say that had someone informed you five years ago that you, a physician on a pension from the British Army, would soon be sharing lodgings with a man who has been known to practise his marksmanship indoors and to beat the cadavres in a dissecting room with a truncheon in order to determine to what extent the body may be bruised after death, you would have denounced him as a madman."

Eller känner ni igen Mr Holmes, ordvitsaren?: "A game of Hyde-and-go-seek." And with these words he trailed off into a fit of mirthless laughter which chilled the very marrow of my bones.

Nej! Rubbish, Watson! för att använda ett äkta Holmesuttryck (SUSS). Om amerikanen Estleman är inte mer att orda. Enligt förlagsreklamen har han även skrivit en bok som heter The Oklahoma Punk.

Någon gång kan en författare av kärlek till eller intresse för en annan författares böcker tillåta sig en parafra. När därför t ex P G Wodehouse, Arthur W Upfield eller Ed McBain, för att nämna några som jag själv uppskattar, i sin text hänvisar till Mr Holmes, eller som McBain i The Heckler (1960) arbetar in en härlig pastisch på REDH, så uppnår de ett sympatiskt samförstånd med läsaren.

Ibland kan dock, som hos Estleman, det spekulativa, okänsliga imiterandet ta sig så stora former att det börjar leva ett eget liv, understött av kommersiella krafter. Då måste vi säga ifrån. Alltså, för det andra:

IGNORERA KOMMERSIELLA HOLMES-PASTISCHER!

The Serpentine Muse återger ett tal som Ms Edith Meiser höll år 1980 inför en samling Holmesianer. Redan på 1920- och 30-talen skrev hon en rad Holmes-dramatiseringar för amerikanska radiostationer och skulle senare med tecknaren Frank Giavoia även skapa en svit tecknade serier kring Holmes-gestalten. Några av dessa serie-strips publicerades i Dagens Nyheter maj-juni 1954.

Bland sina erfarenheter nämnde hon: "...anyway, while we were getting ready to sell the show, old Conan Doyle himself died and his son Denis Conan Doyle came over and we worked with him very closely. And I said something one time, well, you know, "when Sherlock did something" - and he said, "What did you say?" and I said, and he said, "We always call him Mister Holmes!"

De orden känner jag starkt för. Kanske är det där vi måste börja. Kanske är det så att vi måste möta Mr Sherlock Holmes och Dr H Watson på deras egna villkor för att slippa denne nivellering.

Jag menar inte att vi skulle avstå från skämt eller parodi.

Holmesianska essäer och artiklar fordrar humorns distans för att fungera väl. Jag menar ej heller att inbitna samlare av Holmesiana skulle sluta samla även på profana yttringar av denne semi-industri - även den torde bli kultur som Mickey Mouse. Men jag tycker att vi i våra sällskap skall acceptera Mr Holmes och Dr Watson endast sådana de förekommer i historierna och därmed också respektera den tidsepok de levde i. Oförfalskat, genuint!

Alltså, för det tredje:

MÖT MR SHERLOCK HOLMES OCH DR H WATSON PÅ DERAS VILLKOR!

WILL THE TRUE HOLMESIANS PLEASE STAND UP!

In the Country of the Saints

av

K L A S L I T H N E R

Jag vet inte, om det tidigare påpekats, att det kan föreligga ett samband mellan A STUDY IN SCARLET och ett omskrivet, modernt amerikanskt rättsfall.

Den 3 april 1978 blev nämligen en amerikansk yrkesbrottsling vid namn Gary Gilmore villkorligt frigiven från fängelset i Marion i Illinois. Han hörde egentligen hemma i staten Oregon, men eftersom han hade släktingar i Utah, fick han tillstånd att vistas där. Han slog sig ned i den lilla staden Provo söder om Salt Lake City. Provo är mest känt som säte för det stora Brigham Younguniversitetet, som haft svenska idrottsstjärnor som studerande. Gilmore hade en lång brottslig bana ända sedan barndomen. Som vuxen hade han huvudsakligen dömts för rån och var disciplinärt bestraffad många gånger under fängelsevistelserna. I Provo fick han arbete först i ett skomakeri, sedan på en verkstad. Efter några veckor träffade han en 20-årig fränkskild kvinna med två barn vid namn Nicole Barrett, som han flyttade hop med. Gilmore visade snart visa indicier på att den villkorliga frigivningen var en felaktig prognos, såsom sprit- och narkotikamissbruk, misskött arbete och mängder av förmögenhetsbrott. Genom ett inbrott stal han en del vapen men ingen, som kände till detta, ingrep. Med en annan flicka än Nicole som passagerare förövade han med hjälp av de stulna vapnen den 19 juli 1976 ett rånmord på bensinstationsbiträdät och jur.stud. Max Jensen i staden Orem nära Provo. Följande dag förövade han ett nytt rånmord på motellföreståndaren Ben Bushnell i Provo. I båda fallen kom han över medelstora summor. Båda offren voro förträffliga unga mormoner med familj, och ingen av dem hade gjort motstånd mot rånet. Gilmore greps efter några dagar och erkände båda brotten. Han häktades i Provo och fick först som offentliga försvarare de båda lokala advokaterna Mike Esplin och Craig Snyder. Han åtalades sedan till en början endast för rånmordet på Jensen. Efter en tid blev han emellertid ovän med Esplin och Snyder, eftersom han vägrade att försöka komma undan med alternativet livstids fängelse för brottet, som var mord av första graden. Han förklarade, att han inte kunde tänka sig ett sådant alternativ utan föredrog dödsstraff, som är möjligt i Utah.

Han entledigade sina båda försvarare och förklarade, att han själv ämnade föra sin talan. Strax efteråt fick han emellertid en privat försvarare, som lovade att hjälpa honom att bli dödsdömd. Denne var en ytt-erst egendomlig advokat från Kalifornien, en f.d. åklagare vid namn Dennis Boaz, som tydligen tänkte göra sig berömmelse och pengar på att skriva en bok om sin klient och hans brott. Sådana advokater finns det nämligen - i Amerika.

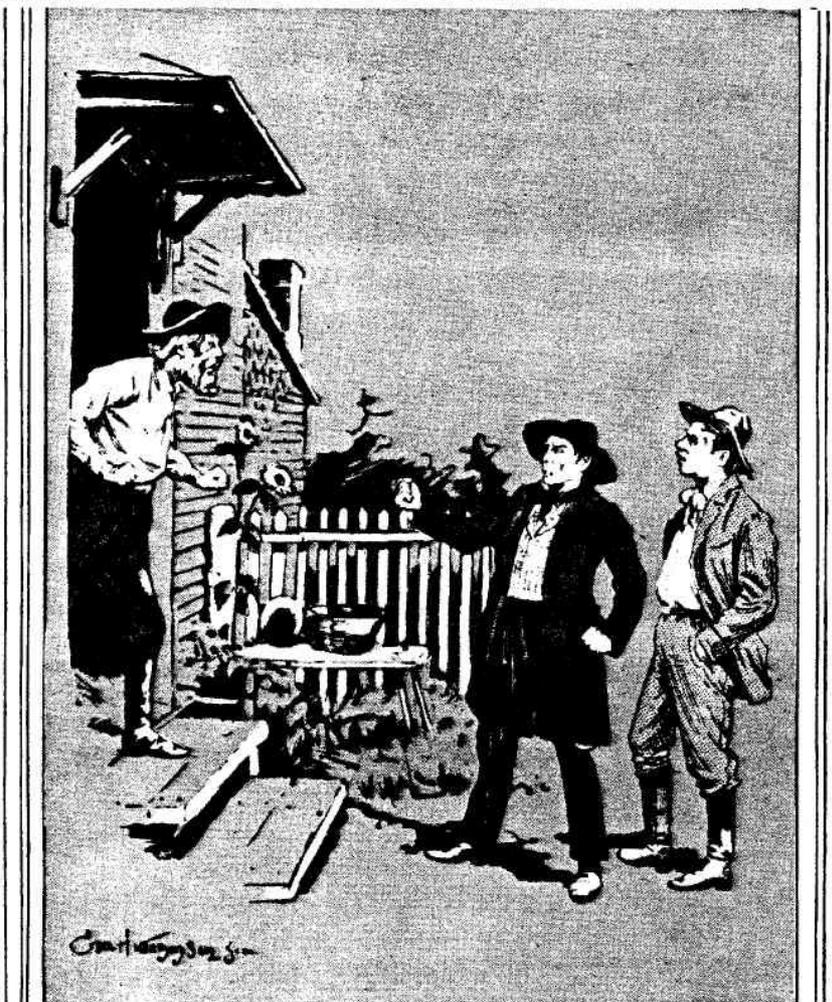
Gilmores position väckte stort uppsende, och såsmåningom blev han ovän även med Boaz och entledigade denne. När han sedan dödsdömts och beslutat sig för att icke överklaga dödsdomen, förekom det en hel rad egendomliga juridiska manövrar från intresserade personer och organisationer för att få överklaganden till stånd. Fallet uppmärksammades av en känd fotojournalist vid namn Larry Schiller från Kalifornien, som blev intresserad av att skriva om Gilmore med ensamrätt. Ersättningen skulle gå till hans släktingar och Nicole Barrett. I detta civilrättsliga ärende anlätade Gilmore som ombud för förhandlingarna med Schiller två andra advokater från Provo, nämligen Bob Moody och Ron Stanger. När den senare hade fått fullmakt och var inkopplad, skulle det alltså hete STANGER'S ON.

Han, som var av gammal mormonsläkt, hade fem advoptivsöner, och var och en av dessa var på engelska STANGER'S SON. Förmodligen inspirerad av den kände författaren Truman Capotes bok In Cold Blood (1965) om ett fyrdubbelt rånmord på familjen Clutter i Holcomb, Kansas, den 14 november 1965, blev den lika kände författaren Norman Mailer intresserad av fallet

och skrev senare sin kända *The Executioner's Song* (1979). Han försöker där bl.a. framställa förhållandet mellan Gilmore och Barrett som "århundradets kärlekssaga". Gilmore blev till slut med uppfyllande av sine önskningar avrättad genom skjutning i fängelset i Provo, den 17 januari 1977.

Nu undrar jag, om möjligen Ron Stanger kan ha härstammat från Joseph Stangerson, som blev dödad av Jefferson Hope på Hallidays privathotell på Little George Street i London den 7 mars 1881. Stangerson hade, innan han giljade till Lucy Ferrier, fyra hustrur (L 100) och kan alltså mycket väl ha haft barn med dessa, innan han utträdde ur mormonkyrkan vid sin flykt från Salt Lake City tillsammans med Drebber efter hennes död (L 119). Med tanke på de skandalösa omständigheterna kan ju ättlingarna, om de funnos, mycket väl ha bytt namn till t.ex. STANGER från STANGERSON.

Däremot förekomma icke, såvitt jag minns, i Mailers mycket omfattande bok några bärare av namnen Ferrier, Drebber eller Cowper.

"You shall smart for this!" Stangerson cried, white with rage"

ILLUSTRATION BY GEORGE HUTCHINSON

Sherlock Holmes Litteraturen

William Gillette: The Astounding Crime on Torrington Road. Harpers & Brothers Publishers, New York, 1927. - Gillette som samarbetade med Conan Doyle om den berömda melodram-pjäsen Sherlock Holmes, i vilken han själv ju så framgångsrikt spelade titelrollen, skrev även en rad andra pjäser.

Mindre känt är kanske att han dessutom skrev en detektivroman. Boken är på ca 115.000 ord och väl värd att läsa.

Skildringen utspelar sig i USA ca 1910-1920. Bokens berättare får handlingen återberättad för sig av en annan person, varigenom bägge, på

sitt plan, under handlingens gång kollegialt kan lämna kommentarer till läsaren. Berättarstilen är egentligen gammaldags gedigen men blandas med helt unik teknik. I centrum ligger en sentimental, i bokens mittparti något seg, kärlekshistoria, som dock har stor betydelse för historiens utveckling.

Gillettes egen humor samt rutin som pjäsförfattare, regissör och skådespelare befrämjar effektivt bokens scener och dialoger. Med professionell känsla för effekter lägger han i boken in tidningsrubriker, tidtabeller och dokumentära dialoger etc på ett sätt som väl gagnar syftet.

Den tekniska konstruktionen ger en upplösning ask ur ask ur ask, men trots detta, konstaterar man efteråt, hade läsaren en fair chans att lösa problemet.

(Ted Bergman, der har skrevet ovenstaaende, ønsker at rette en Tak til den amerikanske Holmesian, Philip R Brogdon, Washington, der efter store Anstrengelser skaffede Ted den sjældne og eftertagtede gamle Bog.)

David L. Hammer: The Game Is Afoot. A travel guide to the England of Sherlock Holmes. 93 Illustrationer, de 10 i Farver, 14 Kort. 254 Sider. \$22.50. Gaslight Publications, Bloomington, Indiana. - I The Sign of Four siger Sherlock Holmes om Winwood Read's "Martyrdom of Man": "Let me recommend this book - one of the most remarkable ever penned." Det samme kunde Mr. Holmes udmærket have sagt ogsaa om denne Bog af David L Hammer. Hammer er en prominent Sagfører i Dubuque, Iowa, der sammen med sin Ægtefælle, Audrey, i Aarevis har berejst England paa Jagt efter de Steder, der omtales i Conanen. Andre har tidligere skrevet om og prøvet at identificere Lokalteter fra Conanen - f.Eks. William S. Baring-Gould, Michael Harrison, Vincent Starrett - og Charles O Merriman, der skrev en Serie til The Sherlock Holmes Journal : "A Tourist Guide to the London of Sherlock Holmes" - men det har vist aldrig været gjort saa grundigt som her. - Mr. Hammer starter naturligt med London, hvor han bl.a. prøver at lokalisere 221B, og dermed ogsaa The Empty House, i Baker Street. Der gennemgaaes de forskellige Eksperters Teorier, og Hammer selv har endevendt Fortegnelser over stemmeberettigede Personer for Tidsrummet 1870'erne, 80'erne og 90'erne, Postkontorer, Middlesex Record Office - men uden at finde Sikkerhed for 221B's Placering. Ellers er Forfatteren ret sikker, naar det gælder andre Identificeringer, og saaledes faar vi at vide, at det Sted i Montague Street, "lige omkring Hjørnet fra British Museum," hvor Sherlock Holmes boede i 1877-81, sandsynligvis sammen med sin Mor, var i Nummer 26! Her, som næsten over alt i Bogen, faar vi Billeder af de udpegede Steder. - Vi ser Foto af en Række Huse i Peel Street i Kensington og erfarer, at det var i det hvidmalede Hus, Nummer to fra højre, at den modbydelige Giftmorder Culverton Smith boede. Stedet og Huset virker ellers meget fredeligt. I det nærliggende Pitt Street præsenteres vi for Huset, hvor Journalisten Horace Harker (SixN) boede og paa hvis Døtrin Pietro Venucci blev myrdet af Beppo. - Fra "The Man with the Twisted Lip" husker vi The Cedars, Lee. Hammer og Frue fandt Stedet, efter at have sat Politibetjentene Smith og Edwards for Alvor paa Arbejde. Stedet viser sig at være en Kæmpevilla, der nu ejes af to Søstre, der beredvilligt viste rundt. - Vi hører om og ser Wisteria Lodge og det Hotel, som Holmes og Watson boede paa, mens Sagen opklaredes. Watson kaldte Hotellet The Bull - det rigtige Navn er The Bear. - Alt synes at være fundet og identificeret, om det saa er den Vej, Violet Smith cyklede paa, fulgt af den ensomme Cyklist. Meget idyllisk ser den ud. - The Reigate Squires, gamle Mr. Cunningham, J.P. og unge Mr. Alec Cunningham, boede langt mere elegant og komfortabelt, end de fortjente. Shoscombe Old Place viser sig at være den rene Idyl. Hammer-Parret har jagtet alle de prominente Steder og fundet dem: Birlstone Manor House, Baskerville Hall, og vi føres til Harwich (Last), som kendes af alle Danskere, der er sejlet til England med DFDS. - Det maa have taget lang Tid at finde alle de berømte og elskede Steder, og det maa have været en bekostelig - men skøn - Hobby, Hammer og Frue har haft. Det vil ikke blive let for nogen efterfølgende Forfatter at leve op til denne Bog. Det er virkelig hyggelig Læsning, og Formatet er beregnet paa, at den kan stikkes i Lommen, naar vi rejser til England!

Den tilsyneladende utrættelige Harald Mogensen har, sammen med Tage la Cour, udsendt Kriminallitteraturens Kavalkade paa Lademanns Forlag. Det er et lækkert, overdaadigt illustreret Værk paa 176 Sider, hvoraf de 14 Sider er viet Sherlock Holmes. Det maa blive en oplagt Succes paa det amerikanske Marked! - Desuden har Harald Mogensen redigeret Muldvarpen, Spion- og Agent Noveller (Centrum Forlaget), og han har, sammen med Ole Ravn, staaet for 13 sorte Katte, en Samling af gode, ældre danske Kriminalnoveller, ligeledes fra Centrum. Blandt Forfatterne bemærkes Robert Storm Petersen der, sammen med Holger Rasmussen, skrev under Mærket Hugo Krantz.

Sektion Hurlumhej

Sherlockiana er blevet solgt til Norge! - Ja, ikke Bladet naturligvis, men Fuldblodshesten, der er opkaldt efter Bladet. - Sir Henry, Hesten der har Navn efter Redaktøren, løber i Sverige. Han er blevet Vallak...

Sommeren igennem har der hver uge i Søndags-B.T. været et tillæg med kriminalnoveller, og dette "Krimi-Magasinet" blev redigeret af krimi-kenderen Harald Mogensen. Det startede i april måned, og den første novelle var Conan Doyle's "The Lost Special", hvilket var gladeligt for os Sherlockianere, da det er den ene af de to noveller, der rettelig burde høre til Conanen, idet den snarere er skrevet af Dr. Watson end af Dr. Doyle. I juni måned bragte bladet en artikel, hvor vort medlem balletdanserinden Dinna Bjørn fortalte om sin begejstring for Sherlock Holmes. Det var optakten til, at de følgende 6 magasiner indeholdt en Sherlock Holmes novelle (Glor, Scan, Fina, Empt, Chas, Last), hvorefter Sherlock Holmes serien sluttede med en pastiche af Julian Symons fra hans bog: "The Great Detectives - seven Original Investigations".

Aa.R.S.

Vor fortræffelige Vicepræsident, Niels Birger Wamberg, havde 1. September en meget vellykket Udsendelse paa Program 1 om "Sherlock Holmes og Kvindene." Foruden Wamberg medvirkede John Hahn-Petersen (Holmes,) Gyrd Løfqvist (Watson) og Susse Wold (Damen med Sløret.)

I England produceres for Tiden en Serie paa tretten TV-Film, baseret paa sir Arthur Conan Doyle's Sherlock Holmes Historier. Hovedrollen som Sherlock Holmes spilles af Jeremy Brett, der, efter et Portræt i San Francisco Chronicle at dømme, ligner Mesteren slaaende. Syv af Historierne optages i Aar (Soli, Spec, Nava, Scan, Danc, Croo og Blue,) og i Januar 1984 fortsætter Optagelserne med Resi, Gree, Norw, Copp, RedH og Fina. Vi maa haabe, at vort stedse aarvaagne Danmarks Radio bringer Filmene her til Landet.

"The Confederate Canoneer", som er Medlemsblad for "The Confederates of Wisteria Lodge", bringer en Liste over ti Hovedpersoner med Antallet af Film, de har figureret i. Nr. 1 paa Listen er Sherlock Holmes (175), Nr. 2 er Napoleon Bonaparte (163), Nr. 3: Dracula (133), Nr. 4: Abraham Lincoln. Som Nr. 6 kommer Frankenstein's Monster, og som Nr. 10 finder vi - Adolf Hitler. Vi mener bare.....

Det kan allerede nu afsløres, at Nils Nordberg, B.S.I. - som er blevet betegnet som Norges Svar paa Tage la Cour, Niels Birger Wamberg, Leo Lemvig, Bjarne Nielsen - og navnlig Henry Lauritzen - har lovet at komme og tale paa Aarsmødet, der afholdes i "Baker Street" Lørdag den 7. Januar 1984. Nærmere herom i næste Nummer af Bladet, men reserver hellere allerede nu Dagen!!